

Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda

Dr. Dobrossy István ügyvéd

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

BUDAPEST
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1240-2/2017	
Érkezett: 2017 JÚL 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, **Barta Judit**

[redacted] képviselőjében, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítása iránt előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1240-1/2017. ügyszámon folyamatban lévő eljárásban az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő:

A Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. június 16. napján kelt felhívásának eleget téve az alkotmányjogi panaszomban foglaltakat az alábbiakkal egészítem ki:

1./ Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege; valamint annak indokolása, hogy a támadott határozat miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, Ügyfelemnek az Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik:

- Az Alaptörvény XXVIII. cikk megsértése**

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése értelmében: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az emberi jogot védő fórumok szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csak megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan, avagy nem tisztességes. **A Tisztelt Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11.) határozatában utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más**

alapvető jog, alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye. A tisztességes eljárás követelménye a bírósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének és XXVIII. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő az, ha a bíróságok az ügyek elbírálása során betartják a konkrét jogszabályokat, hanem az is szükséges, hogy a jogszabályok megfelelő értelmezésével a bíróságok segítsék az alapvető jogok érvényesülését. Álláspontom szerint ellentétes a tisztességes eljárás követelményével az a jogalkalmazás, amely ellehetleníti a fél részére jogainak érvényesítését.

- **Az Alaptörvény XXIV. cikk sérelme (a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése)**

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

Álláspontom szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozatának meghozatala során számos, a tényállás feltárása szempontjából releváns körülményt figyelmen kívül hagyott, így különösen azt, hogy Ügyfelem nem szervezett, és nem nyújtott semmilyen szociális szolgáltatást. Ügyfelemre vonatkozóan tehát az elsőfokú hatóság úgy rótt ki jelentős összegű bírságot, és úgy kötelezte tevékenysége megszüntetésére, hogy Ügyfelem soha nem tartozott az általa hivatkozott jogszabályok hatálya alá. Amennyiben a közigazgatási határozatot hozó hatóság, majd a határozat felülvizsgálatát végző bíróság részrehajlás nélkül, tisztességes módon feltárták volna a tényállást, kiderült volna, hogy Ügyfelem felelőssége egyáltalán nem állapítható meg a terhére rótt ügyben.

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság úgy hozta meg hivatkozott ítéletét, hogy nem tisztázta a tényállást, illetve azt kezdettől fogva rosszul állapította meg, és a valósággal ellentétes tényállásra alapította a további döntéseit.

Az Alaptörvény idézett rendelkezései értelmében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása ellentétes az Alaptörvény legalapvetőbb, alapelvi szintű célkitűzéseivel, illetve szellemiségével, hiszen döntésével gyakorlatilag szentesíti azt az állapotot, hogy Ügyfelem olyan tevékenység miatt legyen megbírságolva, meghurcolva, amelyet soha nem folytatott.

Továbbra is fenntartom azon álláspontomat, miszerint a hivatkozott döntés méltánytalan és igazságtalan helyzetet teremtett azzal, hogy az eljáró bíróság Ügyfelem álláspontját teljesen figyelmen kívül hagyva, mérlegelés nélkül vonta le azt a téves következtetést, hogy Ügyfelem szociális szolgáltatást nyújt.

Az Alaptörvény által védett alapjogok közül a fentiekben leírtak alapján sérült Ügyfelem tisztességes eljáráshoz való joga.

Álláspontom szerint, ha a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása során tiszteltben tartotta volna Ügyfelem tisztességes eljáráshoz való jogát, Ügyfelemre vonatkozóan teljesen más tartalmú ítélet született volna.

A tisztességtelen eljárást az alábbi, ügyfelemtől független tények figyelmen kívül hagyása mellett valósította meg a hatóság és a Bíróság:

- A Debrecen, Tömös u. 64. sz. alatti ingatlanak ügyfelem nem tulajdonosa, ahol az ügyben érintett személyek laknak, ahhoz semmilyen szempontból nincs köze,
- Ügyfelem – mint egyesületi aktivista tudja, hogy az ingatlanban valóban tevékenykednek az egyes személyek által foglalkoztatott, a 2010. évi XC. törvénynek megfelelően regisztrált háztartási alkalmazottak, akik ellátják a rászoruló személyeket, de ezeknek nem ügyfelem a munkáltatója (ügyfelem nem egyéni vállalkozó, semmilyen szervezeti formában nem vállalkozik).

A fentiekén túl fel kívánom hívni a T. Alkotmánybíróság figyelmét azon körülményre, hogy a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Gyámügyi és Igazságügyi Főosztály 2016. július 26. napján kelt HB/08-SZGY/01468-3/2016. számú határozatában az Ügyfeletem, - mint szolgáltatást megszervező és működtető személyt – kötelezte arra, hogy a Debrecen, Tömös u. 64. szám alatti ingatlanban bejegyzés hiányában nyújtott szolgáltatást szüntesse meg és ezzel egyidejűleg 500.000,-Ft szociális igazgatási bírság megfizetésére kötelezte, illetve felhívta figyelmét arra, hogy a határozat közlését követően további (újabb) gondozott ellátását nem szervezheti meg. A hivatkozott határozat, majd az alkotmányjogi panaszomban támadott ítélet Ügyfeletem, mint magánszemélyt kötelezte és marasztalta ugyanazon tényállásra alapítottnak, ugyanazon tevékenység miatt, mint az Otthonházakért Érdekvédelmi Egyesületet egy másik határozatban, majd ítéletben. Álláspontom szerint mivel a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megállapította, hogy az Otthonházakért Érdekvédelmi Egyesület, és Ügyfelem is bejegyzés hiányában szolgáltatást nyújtott, az Egyesület, valamint Ügyfelem, mint magánszemély ugyanazon tényállásra alapított, ugyanazon tevékenység miatt történő kötelezése és marasztalása történt meg két különböző ítéletben, amely álláspontom szerint önmagában problémás. Tehát amennyiben egyikőjük a hivatkozott tevékenységet ellátta, a másik személy ugyanazon tevékenységet nem láthatta el, vagyis ha az Egyesület szolgáltatást végzett, akkor Ügyfelem, mint magánszemély nem végezhetett ilyen szolgáltatást, mert – a határozat szerint – az Egyesület volt a szolgáltató, míg a felperes csak az Egyesület megbízottja lehetett és nem lehetett szolgáltató. Amennyiben ügyfelem végezte volna a szolgáltatást, akkor az Egyesület nem lehetett szolgáltató. Ügyfelem álláspontja szerint tehát tisztázandó lett volna, hogy nyújtott-e bármelyik fél bejegyzés hiányában szociális szolgáltatást. A hatóság és a bíróság tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, mivel az általuk megállapított tényállásból nem állapítható meg, hogy ki volt a szolgáltatást végző, ha egyáltalán volt ilyen. Álláspontom szerint ugyanis a hivatkozott szolgáltatás nyújtására nem került sor.

2./ A fentiekre tekintettel a korábbi nyilatkozatomban előadottakat változatlanul fenntartva

kérem

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.699/2016/13. számú ítélete, mint bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a hivatkozott ítéletet az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

Debrecen, 2017. július 24.

Tisztelettel:

DR. DOBROSSY ISTVÁN
ÜGYVÉDI IRODA
Dr. Dobrossy István
Dr. Dobrossy István
Debrecen, Simonffy u. 57.
Tisztelt ügyvéd

